

Den 14. Shamarpa Mipham Tjødji Lodrø, foto: Thule Jug.

En kort gennemgang af de forskellige Shamarpa inkarnationer

Denne korte gennemgang af de forskellige Shamarpa inkarnationer er udvalgt fra ”*Malla'en af Månevands Krystaller*”, skrevet af Situpa Tjødji Djungne og Belo Tsewang Kynkyab.

(Samlet af Khenpo Tjødtag Thenpel; oversat til engelsk af Kiki Ekselius, og derpå oversat til dansk af Helge Krogsgaard)

Traditionen med en fortsat række af inkarnationer opstod i Tibet i det 12. århundrede med den første Karmapa, Dyzum Khyenpa. Shamarpa-linjen daterer sig til samme århundrede, og denne linje er den anden med fortsatte inkarnationer i denne traditions historie. Shamarpas linje af reinkarnationer begyndte under den tredje Karmapa, Rangdjung Dordje, som gav sin fremmeste elev, Khedrub Dragpa Senge, en rubinrød krone, samtidig med at han gav ham titlen 'Shamarpa', hvilket betyder 'Ham med Den Røde Krone'. Denne røde krone er en kopi af den sorte, som Karmapa bruger, og den udtrykker den tætte forbindelse, der er mellem disse to inkarnations-linjer, på den måde, at Karmapa'erne og Shamarpa'erne er udstrålinger af den samme strøm-af-sind, og at de derfor betragtes som uadskillelige.

Den anden Karmapa, Karma Pakshi, sagde: "Fremtidige Karmapa'er vil vise sig i to former". Denne udtalelse blev senere gjort tydeligere af den fjerde Karmapa, Rolpæ Dordje, da han erklærede Shamarpa inkarnationerne som værende en anden manifestation af ham selv. Shamarpa'erne er også kendte for at være udstrålinger af Amitabha, Det Ubegrænsede Lys' Buddha.

De tibetanske historiske annaler omtaler Karmapa som "Karma Shanagpa", hvilket betyder "Karmapa med Den Sorte Krone", og Shamarpa som "Karma Shamarpa", hvilket betyder "Karmapa med Den Røde Krone". Disse benævnelser findes i de historiske tekster, der er forfattede af mange velkendte tibetanske buddhistiske mestre som Golo Shønno Pal (1392 – 1481), Pawo Tsuglag Trengwa (1504 – 1516), den 5. Dalai Lama, Ngawang Lozang Gyamtso (1617 – 1682) og den 8. Situpa Tjødji Djungnæ (1700 – 1774).

Det er vigtigt at forstå, at kronerne blot er symboler på den aktivitet, som er rettet mod alle væseners velfærd: Kronerne antyder ikke forskellige transmissions-linjer. Både Lamaen med Den Sorte Krone og Lamaen med Den Røde Krone er fra Karma Kadjy linjen.

Den Første Shamarpa, Khedrup Dragpa Senge, (1284-1349)

var den tredje Karmapa, Rangdjung Dordjes fremmeste elev.

Han er anerkendt både som mester i skolastik og som meditations mester.

Den Anden Shamarpa, Katjò Wangpo, (1350-1405)

blev anerkendt af den fjerde Karmapa, Rolpæ Dordje. Han var Rolpæ Dordjes hovedelev, og han var ikke blot lærd, men også en mester i meditation. Katjò Wangpo fandt den femte Karmapa, Desjin Sjegpa, og var hans læremester. Han er kendt for at have udbredt Kadjy instruktionerne viden om, og han skrev mange afhandlinger, som gjorde Kadjy-liniens lære helt klar.

Den Tredie Shamarpa, Tjòpal Yeshe, (1406-1452)

blev identificeret af den femte Karmapa, Desjin Sjegpa, og blev hans elev. Tjòpal Yeshe er berømt for at have opført adskillige klostre og tilbagetrækningscentre. Det lykkedes ham også at få standset dyreofringer i de dele af Tibet, hvor de endnu foregik.

Den Fjerde Shamarpa, Tjødji Dragpa Yeshe Pal Zangpo, (1453 -1526)

blev anerkendt af den syvende Karmapa, Tjòdrak Gyamtso, som blev hans lærer. Tjødji Dragpa Yeshe er kendt for fordomsfrit at have godtaget de forskellige veje indenfor buddhismen. Det berømte tibetanske kloster, *Ga Mamo Tasji Rabten*, blev grundlagt af ham. Han grundlagde også adskillige mindre klostre. Under hans rejser udenfor Tibet opførte Tjødji Dragpa mange klostre. Blandt dem er der fire i Bhutan, og han var den første af Shamarpa inkarnationerne til at besøge Nepal, hvor han opførte et lille kloster ved Swayambhu, et af dette lands helligste steder. Da han kom hjem til sit eget land, fungerede han, med omhyggeligt blik for de buddhistiske principper, som konge over Tibet i tolv år. Hans videnskabelige

frembringelser inkluderer fjorten kompositioner, som fortolker betydningen af forskellige Sutra'er og Tantra'er.

Den Femte Shamarpa, Kyntjog Yenlag, (1526-1583)

blev fundet af den ottende Karmapa, Mitjø Dordje. Den ottende Karmapa udtalte, at Karmapa og Shamarpa inkarnationerne rent faktisk er fra den samme *strøm-af-sind*, at de er uadskillelige. Kyntjog Yenlag var meget lærd samt en mester i meditation. Blandt hans skrifter er der syv velkendte tekster om buddhistisk meditation. Det var også ham, der fandt og blev lærer for den niende Karmapa, Wangtjuk Dordje.

Den Sjette Shamarpa, Tjødji Wangtjuk, (1584-1629)

blev anerkendt af den niende Karmapa, som var hans hovedlærer. Han modtog også instruktioner fra mange andre mestre og er berømt for sin dybe indsigt. Allerede som syttenårig havde han lært halvtreds værker om Sutra'er og Tantra'er udenad, og han udviklede store evner i kunsten at debattere. Han blev således kendt som 'Pandit'ten fra Nord, Den Alvidende Shamarpa, som er en Fryd for Den Store Mandjusri'. Tjødji Wangtjuk blev den daværende tibetanske konge, Desi Tsangpas lama, og han gav omfattende undervisning i hele landet. Under sine rejser i det østlige Tibet fandt han - og blev lama for - den tiende Karmapa, Tjøjing Dordje. På den tid var der uroligheder i denne del af landet. Tjødji Wangtjuk mæglede og var i stand til at bringe en fredelig løsning på konflikten. Hans rejser bragte ham også til Nepal, hvor han på sanskrit underviste såvel den nepalesiske konge, Lakshminarasimha Malla, såvel som andre, der viste interesse og hengivenhed, i buddhisme. Tjødji Wangtjuk døde i Nepal, i bjergene nær Helambu tæt ved en hule, hvor Tibets store yogi, Milarepa, havde opholdt sig. Hans skrifter indbefatter ti afhandlinger, hvori han tydeliggør meningerne med både Sutra'erne og Tantra'erne.

Den Syvende Shamarpa, Palden Yeshe Njingpo, (1631-1694)

blev anerkendt af den tiende Karmapa, Tjøjing Dordje, og han blev Karmapas elev. Palden Yeshe Njingpo viede sit liv til at praktisere meditation. Han anerkendte den elvte Karmapa, Yeshe Dordje, i henhold til de instrukser, som den tiende Karmapa havde efterladt sig.

Den Ottende Shamarpa, Paltjen Tjødji Døndrub, (1695-1732)

blev født af en nepalesisk familie i Helambu, Nepal. Den elvte Karmapa, Yeshe Dordje, sendte repræsentanter fra Tibet til Nepal med instruktioner om at finde Shamarpa inkarnationen. Som syvårig blev Shamar Paltjen Tjødji Døndrub bragt til Tibet og blev sat på tronen af den elvte Karmapa, der forestod hans oplæring. Paltjen Tjødji Døndrub på sin side fandt den tolvte Karmapa, Tjangtjub Dordje og blev hans lama. Begge rejste til Nepal, Sikkim, Bhutan, Indien og Kina, hvor de underviste vidt og bredt. Både den tolvte Karmapa og den ottende Shamarpa døde i Kina, med kun med en dags mellemrum (1732).

Den Niende Shamarpa, Køntjong Gewæ Djungnæ, (1733-1741)

blev fundet af den trettende Karmapa, Dydyll Dordje. Shamar Køntjong Gewæ Djungnæ levede imidlertid kun i ni år, så de historiske optegnelser om hans liv er yderst kortfattede.

Den Tiende Shamarpa, Mipam Tjødru Gyatso, (1742-1793)

blev anerkendt af den trettende Karmapa, Dydyll Dordje, som var hans lama. Mipam Tjødru Gyatso udviklede sig til at blive meget lærd samt en mester i meditation. Da han var i fyrrerne, rejste han til Nepal, hvor han tiltrak og underviste et stort antal elever. Han restaurerede også den store Swayambhu Stupa, et af Nepals store buddhistiske monumenter. Han døde i nærheden af Bodhanath Stupa'en, et andet velkendt buddhistisk pilgrimssted.

Den Elvte Shamarpa

På grund af opståede sekteriske stridigheder i det attende århundrede, forbød den tibetanske regering den officielle anerkendelse af Shamarpa'erne. Af denne grund er de fleste biografiske materialer vedrørende den elvte Shamarpa utilgængelige. Det vides imidlertid, at han blev læge, og at han boede og tog sig af folk i det nordlige Tibet.

Den Tolvte Shamarpa, Djamjang Rinpotje,

var søn af den femtende Karmapa, Khakyab Dordje. Fordi Shamarpa'erne officielt var forbudte, kendes de præcise data for hans fødsel og død ikke. Det er imidlertid noteret, at han underviste og praktiserede som lægmands buddhist.

(Der var yderligere en 13. inkarnation, som kun levede i to år, før den nuværende 14. Shamarpa.)

Her følger den 14. Shamarpa, Mipham Tjødji Lodrø's biografi

(Denne biografi er skrevet af Khenpo'erne fra Karmapa International Buddhist Institute - KIBI, offentliggjort i 2002 på internettet: <http://karmapa.controverse.free.fr>

- oversat til dansk af Lama Tendar Olaf

Høyer.)

Han blev født i 1952. Ganske som den 5. Karmapa havde forudsagt, viste den 14. Shamarpa sig som nevø til den 16. Karmapa. I den tibetanske poetiske tradition er en nevø en broder lignende slægting. I lang tid før Shamarpa's fødsel var der et røre i klostresamfundene fyldt med forventning, for der var vidtspredte rygter om, at der snart skulle indtræffe en lykkevarslenende fødsel i Karmapa's familie. Karmapa havde sendt nogle "sorte piller" vævet ind i en særlig "beskyttelses-snor" til sin svigersøsters endnu ufødte barn. Det skete på et tidspunkt, hvor endnu ingen vidste, at hun var gravid.

I en alder af blot seks år så den lille Tulku i det fjerne nogle Lama'er fra Yangpachen nærme sig Tsurphu Kloster. Han var begejstret, "*de er fra mit kloster*", sagde han. Og det var de jo, for Dechen Yangpachen Kloster var et Shamarpa kloster. Dette spontane udbrud af genkendelse fik hans Lama'er til at anmode [Karmapa] om en formel udnævnelse af deres Tulku, så de i fremtiden kunne sætte ham på [Shamarpa'ernes] trone [i Yangpachen]. Af politiske grunde anså Karmapa ikke en sådan handling for passende.

I 1956 blev de fleste Store Lama'er fra Tibet inviteret af det indiske Mahabodhi Society på pilgrimsfærd til Indien. På deres hjemrejse [til Tibet] besøgte Karmapa og Shamarpa Dechen Yangpachen Kloster. I klosterets hovedtemple var der statuer af alle de tidligere Shamarpa'er. Da Tulku-barnet kom hen til dem, behøvede han ikke nogen til at fortælle, hvem de var. Han identificerede dem alle fra den første [Shamarpa] til den tiende. Han prøvede legende deres Kroner på sit eget hoved og sagde: "*de er mine hatte*". Han var kun fire år gammel.

Efter endnu fire års til tider ret usikker udvikling af den politiske situation i Tibet, blev det stadig værre. Den 16. Karmapa med den 8 årige Shamarpa forlod derfor Tibet og slog sig ned i Sikkim. Den officielle udnævnelse af Kunzig Shamarpa fandt derpå sted i Rumtek Kloster [hvilket ikke havde kunnet lade sig gøre i Tibet på grund af den tibetanske regerings modstand], hvilket blev godkendt af H. H. den 14. Dalai Lama efter forhandlinger. Tronbestigelsen fandt sted i 1964 på Rumtek Kloster i Sikkim. Efter denne højtidelige begivenhed forblev Shamarpa i klosteret lige til 1979, mens han gennemførte sine grundige studier. Han modtog alle Kadjy transmissionens instruktioner fra Karmapa. De traditionelle færdigheder og kundskaber, [transmission til] Sutra'er og Tantra'er, studerede han mest med Thrangu Rinpotje [som Guru]. Han modtog også en mængde instruktioner fra Kalu Rinpotje. Det var på alle måder en meget hård tid for alle tibetanere i eksil. Ingen særlige privilegier,

som ellers blev givet til de Store Lama'ers genfødte, kunne forventes, og de blev heller ikke tilstået [Shamarpa]. En sand Mahayana lærers særlige kvaliteter blev således bragt til deres fulde modning under meget barske betingelser og under hans Guru'ers årvågne øjne. Hans studier blev afsluttet i 1979 og han rejste derpå til Nepal og slog sig ned som den Højeste Repræsentant for Kadjy Transmissionen [på klosteret Karmaraj Vihara ved Swayambhu Stupa'en i Kathmandu]. I 1981 døde Hans Hellighed Gyalwa Karmapa. Shamarpa tog opgaven på sig at fuldføre det langtrækkende projekt med at bygge et stort buddhistisk institut for højere studier i New Delhi [Karmapa International Buddhist Institute, KIBI] blandt hans mange andre pligter [til at tage vare på Karmapa's] klostre. KIBI blev indviet i februar 1990 af Indiens præsident Venkataraman. Det var Hans Hellighed Gyalwa Karmapa's ønske, at Karmapa International Buddhist Institute skal virke som en institution for højere studier for at fremme universel visdom og medfølelse, baseret på korrekt studium og oversættelse af Buddhismens store traktater [sanskrit: *shastra*, de store mestres kommentarer og udlægning af Buddha's Lære].

Shamarpa har sat sig for at revitalisere Mahamudra's sande ånd. Mahamudra's essens og [inspirerende] energi er i løbet af de foregående generationer [af traditionens udoveres] gradvise åndsfravær blevet udvandet. Shamarpa har derfor opsporet Mahamudra's rødder gennem tiderne ved at samle, revidere og undersøge Mahasiddha'ernes vigtige værker, som kulminerer med den 7. Karmapa's: "*Mahamudra's skatte*". Shamarpa's vision indebærer dannelsen af Lære centre [Bodhi Path Buddhist Centers] med særlig vægt på Mahamudra, således at de fremtidige generationer ikke må undvære dette, som er selve Buddhismens essens og noget ganske enestående i Kadjy Transmissionen.

I 1988 indkaldte H. H. den 14. Dalai Lama alle de ledende tibetanske Lama'er til et møde ved Varanasi (Benares) i Indien. Mødet blev indkaldt for at udvirke en samlet indsats af de ledende Lama'er til en bedre fremtid for tibetanerne. Lama'erne har længe i Tibets historie været den herskende klasse. Alle både verdslige og åndelige forandringer er altid blevet iværksat af Lama'er. Denne sociale struktur gav landet en vedvarende orden og stabilitet, og til en vis grad også [politisk] enhed. Det var kun muligt på grund af folkets usvigelige trofasthed overfor deres åndeligere ledere og ubestridelige tillid til deres [Lama'ers] politiske dømmekraft.

Imidlertid var der nogle gange ringe mulighed for at rette fejlene, når der skete uretfærdigheder. Når der var utilfredshed, var [folkets] stemmer for svage og uorganiserede til at blive hørt [af magthaverne]. Det var helt op til herskernes velvilje og snusfornuft at tilgodese folks behov. Dette ansvar må til tider have været overvældende. Shamarpa havde indset denne grundlæggende svaghed i det tibetanske samfunds opbygning. Der er en gensidig kvælningseffekt [ved sammenblanding af] religion og politik. Den logiske løsning må være at skille de to ad, så de åndelige ledere fortsætter med at tilgodese folks åndelige fornødenheder, mens statens anliggender bør lægges i hænderne på socialt indstillede lægfolk. De religiøse ledere, som

hidtil har haft ansvar for folkets velbefindende, må nu påtage sig at bevirke visse grundlæggende og drastiske ændringer for at tilpasse sig folkets forandrede behov i overensstemmelse med de nye tider. Kunzig Shamarpa er af den faste opfattelse, at denne politiske og sociale omvæltning må ske for at sikre en bedre fremtid for tibetanerne. Det var virkeligt moralsk mod at bekendtgøre disse overbevisninger for forsamlingen i Varanasi. For flere af de forsamlede må tanken om at opgive verdslig magt have været lige så ny som den var smertefuld.

Lara Braitstein skriver om den 14. Shamarpa på hans netsted:

I 1980 begyndte han på at rejse og undervise i forskellige buddhistiske centre over hele Asien og Vesten, og i 1982 opholdt han sig på U. C. Berkley [ved San Francisco, USA] i ti måneder for at studere engelsk. I 1996 begyndte han at organisere Bodhi Path Buddhist Centers, et netværk af centre som baserer sig på en ikke-sekterisk tilgang til Buddhismen. Bodhi Path Læreplanen [Curriculum of Bodhi Path Centers] er grundlagt på instruktionerne fra den indiske buddhistiske mester Atisha fra det 11. århundrede, som de er blevet formidlet af Gampopa. Atisha's metoder er de mest virksomme til at tæmme sindet og udvirke fordybende visdom. Hertil kommer, at de kan læres og anvendes i verdslige sammenhænge.

Shamar Rinpotje opfordrer ikke [langt] de fleste af sine elever til at blive munke eller nonner, i stedet fremhæves lægfolks idealet, hvor man studerer og træner Dharma [i hverdagen]. Grunden er, at for at blive munk eller nonne er det nødvendigt at hellige sig [helt og holdent] til godhed og disciplin, hvilket man ikke bør begynde på, hvis man ikke er indstillet på at følge hele samlingen af retningslinier, som er forklaret i Vinaya (forskrifterne for de ordinerede). For munkene foreskrives der 253 regler, og for nonnerne 364. For at fremskaffe et lysende eksempel på, hvorledes Buddha's afholdende efterfølgere virkelig bør leve, har Shamar Rinpotje i 2005 etableret tilbagetræknings-centeret *Shar Minub* ved Kathmandu i Nepal. På Shar Minub overholder de tyve residerende munke alle Vinaya's 253 løfter ganske stramt. Disse munke er fuldstændigt afholdende og viet til meditation. Shar Minub er for tiden det eneste kloster blandt de mange i Himalaya regionen, hvor munkene er fuldstændigt hengivet til Buddha's Vinaya disciplin.

I januar 2009 grundlagde Shamar Rinpoche "*The Infinite Compassion Foundation*" for at udbrede rettigheder for dyr. The Infinite Compassion Foundation blev dannet for at fremme en mere menneskelig behandling af dyr, som opdrættes til forbrug af deres kød og andre produkter (især mælk og æg). I stedet for at udbrede vegetar livsførelse, anbefaler Shamar Rinpotje en forvandling af kødindustrien, så dyr ikke længere er tvunget til at leve og dø under brutale betingelser.

Shamar Rinpoche har også skrevet to bøger. “*Creating a Transparent Democracy: a New Model*” er den første bog om demokrati skrevet af en tibetansk buddhistisk lærer. Den beskriver en ramme for at etablere et ægte demokratisk regerings system, som vil fremelske et folks velfærd og fremgang. Denne model foreslår et demokratisk system, som baserer sig på en decentralisering af politisk magt, en udvikling af politisk færdighed blandt de demokratiske staters befolkninger og en ende på [politiske] kampagner. Det er Shamar Rinpotjes håb, at denne nye model vil inspirere frivillige til at engagere sig i at forbedre deres medborgeres liv ved oprigtig deltagelse i deres regerings strukturer.

I bogen “*The Path to Awakening*” har Shamar Rinpotje frembragt en omfattende kommentar til *Chekawa Yeshe Dordje's* “*Syv Punkter for Træning af Sindet*”. Chekawa's tekst var baseret på instruktionerne i træning af sindet (lodjung), som blev bragt til Tibet af Atisha i det 11. århundrede, og Shamar Rinpotje's kommentar fremhæver den indre betydning af Chekawa's syv punkter. Det er både en vejledning til at leve et fyldestgørende liv som buddhist og en omfattende instruktionsbog om meditations metoder [bogen er blevet oversat til dansk med titlen: *Vejen til Oplysning*. Shamar Rinpotje har også skrevet en bog om Meditation: *Boundless Awakening, The Heart of Buddhist Meditation*. Se i boglisten for detaljer om bøgerne].

Shamar Rinpotje døde den 11. juni 2014 af et hjertestop i Renchen-Ulm Bodhi Path Center i Tyskland, og han blev senere kremeret ved Shar Minub Institute ved Katmandu i Nepal.

Den 15. Shamarpa er efter alt at dømme genfødt som Karmapa Thaye Dordje's søn *Thugsey*. Men den lille dreng er alt for lille til at blive proklameret offentligt. Læs om det her:

www.tilogaard.dk/html/shamarpagamble_nyheder_2019.html